

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/37/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119395649
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6119395649.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej L. A., nar. X. F. XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX E., zastúpená advokátkou JUDr. Martinou Fabianovou, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, o zaplatenie 11 070 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/145/2023-871 z 30. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) v poradí prvým rozsudkom č. k. 3Cb/6/2020-649 zo 16. septembra 2021 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak v spore právneho predchodcu žalobcu obchodnej spoločnosti TEDA, a.s. v likvidácii, Seberíniho 1765/9, 821 03 Bratislava, predtým Ergo poisťovňa, a.s., Prievozská 4C, 821 09 Bratislava (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) o zaplatenie sumy 19 996,26 eura s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 8. marca 2017 uzavreli zmluvu o sprostredkovaní (ďalej aj „zmluva“) podľa § 8 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmluvnom vzťahu žalovaná vystupovala ako samostatne zárobkovo činná osoba a vykonávala činnosť ako viazaný finančný agent a teda vyvíjala činnosť smerujúcu k tomu, aby právny predchodca žalobcu a jeho zmluvní partneri mali príležitosť uzavrieť zmluvy na poisťné produkty, investičné produkty a ostatné finančné produkty s klientmi, pričom za riadne vykonávanie tejto činnosti vznikol žalovanej nárok na províziu. Skutočnosť, že žalovaná sprostredkovala uzavretie zmlúv s klientmi, ktorí si neplnili svoje záväzky zo sprostredkovaných zmlúv, založila podľa zmluvy nárok právneho predchodcu žalobcu na

vrátenie provízie vyplatenej žalovanej a jej povinnosť vrátiť požadované storno vyplatenej provízie. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej dňa 10. mája 2018 výpoveď zmluvy, pričom ukončenie zmluvného vzťahu založilo jeho právo na vrátenie nezaslúžene vyplateného programu finančnej podpory vo forme Štartovacieho balíka pre Manažéra obchodnej skupiny v zmysle zmluvy a za Z. F. prevzatého dlhu v sume 7 493,77 eura, ktorý vznikol podpísaním dohody o prevzatí dlhu dňa 3. mája 2018. Žalovaná suma pozostávala z vyplatenia nezaslúženého štartovacieho balíka vo výške 7 670 eura, nezaslúžene vyplatenej provízie v sume 4 864,78 eura a prevzatého dlhu za Z. F. k 30. aprílu 2019 vo výške 7 461,48 eura, ktorý taktiež pozostával z vyplatenia nezaslúženého štartovacieho balíka vo výške 3 400 eur a nezaslúžene vyplatenej provízie v sume 4 061,48 eura.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca dňa 5. októbra 2021 odvolanie s tým, že odvolaním napadol rozsudok v rozsahu nepriznanej sumy 11 070 eur s príslušenstvom a zároveň vo vzťahu ku nároku na zaplatenie sumy 8 926,26 eura s príslušenstvom vzal žalobu späť.

3. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 7Cob/58/2021-709 z 8. marca 2022, právoplatným dňa 3. apríla 2022, pripustil späťvzatie žaloby do sumy 8 926,26 eura s príslušenstvom a v tejto časti konanie zastavil a zároveň zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, t. j. nad sumu 8 926,26 eura s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom č. k. 3Cb/6/2020-743 zo 16. júna 2022 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 11 070 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 11 070 eur od 03. júna 2019 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur, všetko v splátkach vo výške 250 eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným. Zároveň žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,72 %. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. februára 2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/145/2023-871 z 30. decembra 2024.

5. Proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná dňa 17. júla 2022 odvolanie v celom rozsahu, ktoré doplnila podaním doručeným súdu dňa 18. júla 2022.

6. Krajský súd v Košiciach o podanom odvolaní žalovanej rozhodol rozsudkom č. k. 4Cob/145/2023-871 z 30. decembra 2024 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná dňa 22. apríla 2025 dovolanie, pričom dovolaním napadla rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu. Prípustnosť dovolania žalovaná vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) a ustanovenia § 421 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/145/2023 - 871 z 30. decembra 2024 a zároveň zrušil aj rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/6/2020-743 zo 16. júna 2022 a vec vrátil na opakované prejednanie a rozhodnutie.

8. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 7. mája 2025 vzala žalovaná dovolanie podané dňa 22. apríla 2025 v sporovej veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Cb/6/2020 v celom rozsahu späť a to bez uvedenia dôvodu.

9. Podľa ustanovenia § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie zastaví.

10. Vzhľadom k tomu, že žalovaná vzala svoje dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/145/2023-871 z 30. decembra 2024 v celom rozsahu späť, Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle ustanovenia § 446 CSP dovolacie konanie zastavil.

11. Žalovaná z procesného hľadiska zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť keďže zobrala dovolanie späť bez uvedenia dôvodu a preto by jej vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi trovy tohto konania (§ 453 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto Najvyšší súd SR v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcich procesnú ekonomiu, žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

12. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.